

הארכת הקדנציות?

כתבה שהייתה אמורה להתפרסם בעלון הקיבוץ הקודם שיצא לפני חודש.

בגיליון דצמבר של "בקבוץ כפר מנחם" העלה שלמה ברוידא את שאלת הארכת הקדנציות. שלומי שקד בתשובתו דיווח, כי משך הקדנציה שלו 4 שנים ומועד הדין בהארכה הוא מרץ 2016.

ומשך הקדנציה של שולה אופיר 3 שנים ומועד הדין בהארכה הוא סוף יוני 2016. במהלך מאי התפרסם מכרז פנימי לתפקיד יו"ר הקהילה. אף אחד לא הציג את מועמדותו פרט לשלומי שקד שהגיש את מועמדתו לקדנציה נוספת. המזכירות וההנהלות לא העלו את סוגיית הארכת הקדנציה לדין. האם המצב ימשך ללא החלטות?

שאלתי את שלמה ברוידא, (היחיד שהסכים להתייחס לנושא) מה לדעתו יש לעשות בנוגע להארכת הקדנציות ומי צריך ליזום את המהלך?

זאת תשובתו של שלמה ברוידא:

כתבה זאת הייתה אמורה להתפרסם בעלון שיצא לפני חודש. לצערי בגלל הצנזורה שנכפתה על עורכת העלון לא ניתן היה לפרסם את הכתבה הזו בחודש שעבר ולכן כתבה זו מתפרסמת רק כעת באיחור של חודש לאחר חזרתי מהטיול הנפלא שהיה לי בדרום סין. לדעתי, ההצבעה בקלפי על הארכת מועמדתו של שלומי שקד כיו"ר הקהילה הייתה צריכה להיות תקופה קצרה מאוד, לאחר שהוצג המכרז בעניין. התפקיד של יו"ר הקהילה ומנהלת הקהילה היו חייבים להגיע להצבעה בקלפי לפני סיום הקדנציות, כך שבסיום הקדנציה הקבוץ ובעלי התפקיד היו יודעים על המשך דרכם. לגבי שלומי שקד כיו"ר קהילה ההצבעה הייתה חייבת להיות כבר מאחורינו. שולה אופיר כמנהלת קהילה מסיימת את הקדנציה שלה בחודש יולי 16, על כן בימים אלו צריך להתחיל לבדוק אם שולה מעוניינת להמשיך את תפקידה לקדנציה נוספת. בכל מקרה חייב לצאת בימים הקרובים מכרז לתפקיד מנהלת/ת קהילה גם אם שולה מעוניינת להמשיך קדנציה נוספת. כל ההליך הזה כולל הצבעה בקלפי לאישור קדנציה נוספת חייב להסתיים לפני תום הקדנציה שלה בחודש יולי לדעתי אחריות המזכירות ומנהלי הקהילה לדאוג שהליך זה יתקיים במיידית לפי לוח הזמנים של סיום הקדנציות.

על המזכירות ומנהלי הקהילה לדאוג בימים הקרובים להביא להצבעה בקלפי את הארכת הקדנציה של שלומי שקד כיו"ר קהילה וכן לתלות על לוח המודעות בחדר האוכל מכרז פנימי או חיצוני לתפקיד מנהלת/ת קהילה על מנת לאפשר לשולה לגשת לקדנציה נוספת כמנהלת קהילה במידה ותגיש את מועמדותה וגם לאפשר לאחרים להתמודד על משרה זו. על שולה לדעת לפני תום הקדנציה שלה האם החברים מעוניינים שתמשיך לקדנציה נוספת במיוחד בגלל המהלכים הדרמטיים שהקיבוץ עובר בהליך שיוך הדירות והקליטה בימים אלו. מהלכים

אותם מובילה שולה. על שולה לדעת מבעוד מועד לאן פניה מועדות האם להמשך התפקיד בקיבוץ או לחפש כיוון עיסוק במקום אחר.

אין למזכירות או כל גוף אחר כל זכות לעקב את המהלכים הנ"ל ואו להחליט על הארכת קדנציה של אחד או שני התפקידים הנ"ל גם לזמן קצר ללא אישור שיחת הקיבוץ ולאחר מכן הצבעה בקלפי.

בדברי, איני יוצא נגד שולה אופיר או שלומי שקד כממלאי תפקידים. אני מאחל להם הצלחה בהמשך התפקיד במידה ויבחרו לקדנציה נוספת.

אני עומד על כך שהארכת הקדנציות לתפקידים אלו יתבצעו עפ"י תקנוני הקבוץ. הגיע הזמן שאנחנו חברי הקיבוץ ומנהליו נכבד את ההחלטות שאנחנו חברי הקיבוץ קיבלנו בתקנונים שלנו.

זכות המזכירות או ועדות אחרות להמליץ על המשך כהונת בעל התפקיד, אבל ההחלטה הבלעדית נתונה בידי אסיפת הקבוץ והצבעות הקלפי לאחר מכן.

החלטות אלו אינן קשורות לגבי ההתלבטות שקיימת בקיבוץ היום בנוגע לשינוי במבנה הארגוני – אם נמנה יו"ר אחד לקיבוץ במקום יו"ר עסקי ויו"ר קהילה, או שנמשיך אם יו"ר קהילה ויו"ר עסקי. החלטות שצריכות להתקבל לאחר דיונים בשיחת קיבוץ ובאישור הקלפי. במידה ויוחלט על איחוד התפקידים, תמיר סלע יו"ר עסקי ויו"ר הקהילה שיבחר יצטרפו לסיים את תפקידם לפני תום הקדנציות שלהם ואם ירצו יוכלו להגיש את מועמדותם לתפקיד החדש כמו כל אדם אחר במכרז שיצא לתפקיד החדש.

על פי החלטת ההנהלות, יוקדם דיון במבנה הארגוני לאיש התפקידים המרכזיים בקהילה ועל פי ההחלטות שתתקבלנה, יבחרו בעלי התפקידים. אני מקווה, שהדיון במבנה הארגוני יקודם במהרה ואחריו יאוישו משרות מנהלי הקהילה שיזכו לגיבוי ולמנדט ציבורי.

יהודית אפרתי.

בהמשך לראיון עם האדריכלית דבורה ורדית בר-אילן

מדבריה של דבורה הבנתי שהיא מעולם לא חיה בקיבוץ כלשהו, כנראה אף לא יום אחד. לכן דבריה התקבלו אצלי כאמירות מתנשאות ולא קשורות כלל למציאות הקיבוצית העכשווית על כל מרכיביה. קצת גם הצחיק אותי הניסיון לחזור היום 50 – 60 ויותר שנים אחורה.

דבורה כביכול מבכה את אובדן הפילוסופיה המקורית של חיי קיבוץ ומנסה לשכנע אותנו (מטיפה, בעצם) לחזור למקורות: לדשא הגדול, לבתים הקטנים שאין בהם מקום לילדים או לרכוש פרטי, לגינות הציבוריות, למבנים הציבוריים וכו'. אבא שלי, עליו השלום, אמר לי באחד הביקורים שלו אצלי בכפר מנחם (בשנות ה-70 המוקדמות): הרעיון הקיבוצי נפלא ונעלה ומלא כוונות טובות – אבל הוא לא יוכל להחזיק מעמד כי בטבעו של אדם להיות רכושני ועצמאי. האדם לא רוצה רק את מה שיש לכולם, הוא רוצה יותר והוא רוצה להיות שונה.

אני זוכרת היטב שאז דבריו הרגיזו אותי, הייתי עדיין מוקסמת מהקיבוץ על כל מרכיביו ואנשיו ומהשוני הגדול מהעיר הגדולה ממנה באתי.

במשך השנים התרחשו השינויים ובאופן מאד אורגני: הדור הצעיר רצה את הילדים בבית, ומכאן כמובן לאכול בבית כלומר לבשל בבית, לבלות בבית, לתחזק את משק הבית וכו'. אז ברור שבמקביל חדר האוכל, התרבות -בילוי, מכבסה, ועדות וכו' וכו' איבדו מחשיבותם. כאן לא המקום להזכיר את הקשיים הכלכליים של הקיבוץ

(שנבעו מהבזבוז הגדול ומחוסר לקיחת אחריות של כל אחד על עצמו וכלכלת משפחתו), וכל יתר השינויים שהוחלט עליהם כאן – ותמיד באופן דמוקרטי. מה שדבורה כנראה כלל לא מבינה או לוקחת בחשבון זה שכל השינויים כאן קרו כי זה מה שאנשים רצו – רצו להיכנס פנימה, למשפחה, לבית, לשטח הפרטי. זה תהליך טבעי שפשוט קרה. אני לא מכירה בכפר שלנו אפילו אדם אחד שבאמת היה רוצה לחזור אחורה, באמת אחורה למצב של שנות ה-70, נגיד. אז לבוא ולהגיד לנו שצריך לשמר ולשחזר את הקיבוץ שהיה, זה שלא רצינו יותר כי רצינו משהו אחר? זה נראה לי הזוי לחלוטין. מה יש לשחזר ולשמר? את מחסן הבגדים, שהפסיק להצדיק את קיומו ושישב זמן רב כמו פיל לבן ומתפרק ושהשכרתו לגורמים חיצוניים כנראה די קשה? את הכיתות שאין היום כל צורך בהן? בהן לפחות משתמשים היום לבתי מגורים חדשים ויפים ולמשרדים יותר מרווחים. דבורה מדברת כאילו באה לביקור מכוכב אחר – כוכב שבו יש כנראה משאבים רבים פנויים ומטה קסם לעשיית שינויים שכנראה מעט מאד אנשים כאן ירצו. סוזי אפרתי.

הערות למאמר האדריכלית לנושא צורת הבניה בקיבוצים .

הרעיון להחליט עבור הקיבוצים איך הם צריכים להראות ולהתנהל יש בה פסול. צורת הקיבוץ והמרחבים הציבוריים צריכה להיקבע ע"י אלה שחיים בו ולא לפי איך שזה מוצא חן בעיני כאלה שהקיבוץ הוא נוסטלגיה בשבילם. המציאות השתנתה. היום לכל משפחה יש רכב פרטי והרוב אוהבים להחנות את הרכב קרוב לבית. טוב עשינו בכפר מנחם שתכננו את המגרשים כך שתהיה גישה לרכב לכל המגרשים באופן הכי שוויוני שאפשר. דרכי הגישה צריכים להיות מטופלים כראוי מבחינת כבישים מדרכות תאורה והצללה. מבחינת היכולת לטפל בנוי והלכלוך - דירות שעברו מטיפול ציבורי לידיים פרטיות שודרגו מבחינות אלו. אלו שרוצים ליצור תיחום לשטח הפרטי שלהם יכולים לעשות זאת בהתאם לרצונם, אני לא רואה סיבה להתערבות מצד הציבור בנושא זה. לגבי השטחים הציבוריים - אין ספק שהם צריכים להיות מטופלים הכי טוב שאפשר מבחינת נוי ניקיון תאורה והצללה. בעניין איני חושב שיש למישהו חילוקי דעות איתה.

הערת שוליים: הייתי שמח אם הציבור אצלנו היה יותר מתאונן למוסדות בנושאים של איכות השטחים הציבוריים. אפשר בהחלט להעלות את הרמה.

מרדכי קריסטל.

אל תהפכו את הקיבוץ להרחבה של ההרחבה אורית זלינגר

שמחתי לקרוא בעלון האחרון את כתבתה של מירב שני ישראל, שהביאה לדפוס הילה אלמן. ראשית, אני רוצה לציין שלדעתי יש לראות בכתבה הזמנה להתבוננות על הנעשה אצלנו בבית ולא הטפה של גורם חיצוני לאופן שבו יש לשמר את הקיבוץ. תיאור המצב שמציגה אדריכלית דבורה ורדית בר אילן, משקף את תחושותי בכל הנוגע לשימור פני הקיבוץ, לרבות האופן שבו יש להבין את הייחוד יוצא הדופן של המרחב הקיבוצי. האדריכלות הקיבוצית היא אכן אוצר חד-פעמי, ועלינו, כתושבי המקום, לשמור עליו ועל ייחודיותו. התפיסה של מתן מקום מרכזי למרחבים הירוקים תוך צמצום הבנייה ושמירה על צניעותה, היא אחד מיתרונות הקיבוץ וסיבה מרכזית לבחירה שלנו כמשפחה לגור במקום ולבנות בו את ביתנו. האפשרות לצאת אל דשא רחב, לוותר על הנסיעה ברכב וללכת ברגל לכל מקום היא דבר נדיר בתכנון היישובים של העשורים האחרונים. דוגמה חיה לכך אפשר לראות ממש מעבר לכביש, בהרחבה שלנו. שם המרחבים הירוקים מזעריים, כל בית מוקף חומות שמעבר להן כביש רחב שמסכן את הילדים. היציאה מהבית, לגנים, לכל-בו, לאירועי התרבות, לחדר האוכל, לדואר, כרוכה בנסיעה ברכב.

מובן שאפשר לראות בדבריה של אדריכלית בר אילן חזון אוטופי בלתי ניתן למימוש, אך חשוב להתייחס לדבריה ברצינות ולא לזלזל בפוטנציאל הגלום ברעיונות שלה. כי ככל שנמשיך בסלילת כבישים וכיכרות ובנסיעת כלי רכב על המדרכות המיועדות להולכי רגל, כפר מנחם עלול להפוך לעוד שכונה עירונית (או אם תרצו, להרחבה של ההרחבה).

כדי לשמור על יתרונות המקום חשוב להמשיך ולטעת עצים, להגן על המרחבים הירוקים הקיימים, לצמצם את כניסת כלי הרכב לתוך השכונות ולגבעת הילדים וליצור דרך מקשרת נוחה להולכי רגל בין היישוב הישן להרחבה. כמו כן ומעל הכל עלינו להשקיע מחשבה בתכנון העתידי של הקיבוץ, ולבחור בדרך שתשמר את היתרונות של התכנון המקורי. כל אלה אינם כרוכים דווקא בהשקעות כספיות, אלא דורשים ראייה נכונה של העתיד שאנו רוצים לבנות בביתנו.

*אסתר יולטה יצאה לפנסיה אחרי 42 שנה כאשת חינוך. אסתר היא אשת חינוך
בכל פא"ח אגפיה וס"ה טיזיה.
17 שנים אימדה וחונכה בי"שית" ז- 28 השנים האחרונות אימדה וטכנה
ה"סמינר הקבוצים". ג- 10 השנים האחרונות נשאה בטמעת ניהול בכירה.
אנו מצטרפים לאהרבים ולמאוקיפים ומצטרפים איחולאים לבריאות נחת והמשק
יציבה.*

22.06.2016

ברכה לאסתר

למרות שאסתר אמונה על מקצוע ההיסטוריה, ולנו, בחיים המשותפים, 46 שנים יחד, לא בסקירה היסטורית, משפחתית אעייף אתכם. אני גם מבין כי באירועים ממין אלו, נוהגים על פי רוב, לדבר בשבחה של כלת השמחה. אז אני, לשם שינוי, אפתח ברשותכם, דווקא בצדדים הפחות דומיננטיים של אסתר.

מי שראה, נכון, כאשר מינה את אסתר לתפקיד הרקטור (הכוונה אליך, יוסי אסף) הבין שלא בגין טיפול באדמינסטרציה ותקציבים מינה אותה! ולמען הגילוי הנאות אומר שגם במשפחה היא לא שרת האוצר שלנו,

לאסתר היו ויש ערכים מוספים אחרים שראוי וכדאי לאמץ אותם. היא לא המציאה אותם, אבל בהחלט יש לה תרומה נכבדה בהעצמתם. אמנה חמישה מהם.

1. ראש וראשון בחשיבותו. היושרה, ההגינות, המוסר והערכים, כלפי קולגות, מורים,

ותלמידים! בנושאים אלה היא זרקור ודגש ההולך לפני. דיבור אמת, יושרה, שקיפות בקבלת החלטות וקידום ערכים אוניברסליים הם חלק מאישיותה של אסתר. אני בטוח כי גם לDNA הקיבוצי יש השפעה חשובה לזה (מבלי כמובן, להעליב את אלו שלא גדל בערוגה הקיבוצית). פרויקט "המעורבות החברתית" היא דוגמא טובה לגישה ולחשיבה הזו. החשיבה על פתיחת מסלול לימודים והכשרה לבעלי הצרכים המיוחדים, ולא רק בגלל המעורבות האישית, של אסתר, הם חלק מהערכים שהיה חשוב לה להנחיל ולהטמיע בסמינר. הדרישה כי כל החלטה שמתקבלת תעבור תחת הפילטר המוסרי שבה היא דרישה מעצמה ומהסובבים אותה כאחד, באופן מוחלט ומחייב.

2. המחויבות לתפקיד. אצל אסתר היא חד משמעית וטוטאלית עד הבית, גם בתוכו וגם

בשעות הפרטיות שלנו. אצלה, אפילו לברכה בהרמת כוסית לחג צריך להתכונן. אסור ל"חפף". הייתי עד פעמים רבות איך היא קמה בשלוש בלילה, לתקן או לענות לקולגה במחשב, כי העניין לא נתן לה מנוח, משהו שם לא "נסגר" לרוחה ודעתה. זה לא היה מספיק חזק ומודגש במקומות שהיא רצתה והתכוונה.

3. עבודת צוות, יכולת בחירה ופרגון. אסתר ניחנה ביכולת מעולה בעבודת צוות, האצלת

סמכויות וביזור. היא ניחנה בחוש שישי לבחור מורים ואנשי סגל טובים שיעבדו לצידה. ביניהם היו לא מעט, אנשים צעירים, טובים ומוכשרים שאיכותם מעלה את הרמה של סגל ההוראה בסמינר. לאסתר יכולת יוצאת דופן, לפנות אגו אישי לטובת פרגון מלא ואמיתי. היא לא הייתה מעולם "קמצנית" בשבחים ומחמאות לעמיתים וקולגות. שהרי בלעדי אלו, אין באמת עבודת צוות אפקטיבית! לאסתר ריסקט ומתן כבוד ראוי לפנסיונרים של הסמינר והיא דאגה שישתפו אותם באירועי המכללה השונים.

4. יכולת ההוראה כמורה וכמרצה. לא נכחתי באף שיעור שלה (בגלל שלטענתה, זה היה

מבין אותה). אבל מהמשובים של אנשים שלמדו אצלה לפני 20 שנים וגם לפני 40 שנים

יש בפי כולם רק הגדרה בולטת אחת. "אסתר היא המורה המיתולוגית האחת והיחידה מסוגה". גם תלמידים, שלא אהבו לימודי היסטוריה טוענים שהיא שינתה להם את ההסתכלות והחשיבה למקצוע הזה. יש ביניהם המעזים לומר לי, מבלי שאסתר תשמע, כי מכל שנות הלימוד שלהם הם זוכרים כחוויה מיוחדת ומעשירה, את שעוריה והרצאותיה של אסתר.

5. ולא הפחות חשוב מכולם. מנהיגות ושאר הרוח שאסתר מקרינה על סביבתה. לא בכדי קשרתי את שניהם יחד. אסתר מעולם לא גילתה מנהיגות באמצעות כוח ושררה. לעניות דעתי, יש לאסתר ידע ובעיקר שאר רוח המקרין סוג של מנהיגות שקטה אבל מאד נוכחת ומקרינה וחזקה ביותר (בעיקר כאשר מדובר במוסד אקדמי הומניסטי כדוגמת סמינר הקיבוצים).

אם לסעיפים שמניתי התכוונתם כאשר בחרתם בה כרקטור, אז לא טעיתם! פעלתם נכון, ולהבנתי, בהצלחה רבה ביותר.

כמו שאני מכיר את זוגתי, יימאסו לה מהר מאד הבטלה והחופש שקפצו עליה פתאום. היא תחזור תוך זמן קצר לחקור, לכתוב מאמרים ואפילו ספרים. אולי גם ללמד, כי הראש הקודח שלה לא פסק מלפעול.

ותוך כדי כל זה יתפנה לה גם יותר זמן לנכדות המתקוות והיפיפיות שלנו.

ברכה חמה ואוהבת לך, ממני, מהבנים לאמא, מהנכדות לסבתא, ומכל המשפחה ומהידידים.

וברכה לכם לבית השני שלה ב-28 השנים האחרונות, לסמינר הקיבוצים.

אז, מכל המשפחה והידידים, המון אהבה והרבה תודה.

יחיעם – 22.06.16

אנשי המקצוע בתנועה הקיבוצית מסכמים את ההחלטות האחרונות בתחום הנוער והמדובר ביותר בשבילי הקיבוצים

דגן לוין

אין כמעט קיבוץ בארץ שבו אחד מנושאי השיחה המרכזיים הוא לא משבר הבנייה לצעירים ולבנים. בשבוע האחרון התקבלו מספר החלטות, הן בבג"צ והן במועצת מקרקעי ישראל הנוגעות לנושאי בנייה וקרקעות בקיבוצים ברחבי הארץ. על מנת לעשות סדר בדברים ביקשנו משלושת אנשי המקצוע העוסקים בנושא בתנועה הקיבוצית - עו"ד מיכי דרורי מנהל המחלקה המשפטית בתנועה, רו"ח דגן לוין מנהל המחלקה הכלכלית ודגן יראל האחראי על תחום הקרקעות לעשות סדר בדברים.

בשבוע האחרון אנו שומעים על מספר החלטות של מועצת מקרקעי ישראל ושל בג"צ. מה בעצם הוחלט?

דגן לוין: "נפתח בהתבוננות ביער, לפני שאנו צוללים לעצים – להחלטות ולמספרים: אנו עוסקים בארבעה מרכיבים שונים המשתלבים יחדיו לתמונה רחבה יותר: בניה, שיוך קליטה ותעסוקה בשטח המחנה. כל אחד הוא נושא בפני עצמו אך מושפע ומשפיע על הנושאים האחרים".

עו"ד דרורי: "כחלק מהמאבק שלנו כנגד הקפאת היתרי הבניה הגישה התנועה הקיבוצית עתירה לבג"צ בנושא 'חלופת הפיקדון', שמהותה לאפשר לקיבוצים שאינם רוצים או אינם יכולים לשייך לקבל היתרי בניה גם כאשר החבר משתתף במימון ביתו. העתירה היא כנגד רשות מקרקעי ישראל, ושלא להפתתנו, הקשת המזרחית מבקשת להצטרף לעתירה כמשיבה נגדנו. זמן מה אח"כ, הגישה הקשת הדמוקרטית המזרחית בעצמה עתירה כנגד החלטה 1447 של מועצת מקרקעי ישראל, שהיא ההחלטה הקובעת את "חלופת האגודה". אנו בקשנו וקבלנו רשות להצטרף כמשיבים לעתירה זו, לצידה של המדינה, אשר גם היא מגינה על ההחלטה. בעתירה זו, בקשה הקשת המזרחית מבית המשפט לקבוע "צו ביניים" שימנע את יישום ההחלטה, אולם בית המשפט קבע שאינו מטיל צו כזה. לפיכך, במצב הדברים הקיים, אין כל מניעה – ואפילו רצוי – שכל קיבוץ המעוניין בחלופה זו, יפעל בעזרתנו למימושה. אנו ממליצים לקיבוצים שבחרו בחלופה זו לנוע קדימה ולא להתמהמה. דיון ראשון בשתי העתירות נקבע לתחילת יולי 2016".

מלבד החלופות שעומדות לפיתחו של בגצ, התקבלו בשבוע שעבר מספר החלטות במועצת מקרקעי ישראל. במה מדובר?

דגן יראל

דגן יראל: "בשבוע שעבר התקיימה ישיבה של מועצת מקרקעי ישראל, אשר בה התקבלו שתי החלטות הנוגעות לקיבוצים. הראשונה עוסקת בהסדרת תעסוקה לא חקלאית בשטח המחנה בקיבוצים. ההחלטה התבססה על המלצות של ועדה בראשותו של אסף רפלד (לשעבר ראש האגף החקלאי) וקבעה מבנה חדש להסדרת התעסוקה הלא חקלאית בשטח

המחנה בקיבוצים, באמצעות מיון הפעילויות למספר סוגים של שימושי תעסוקה לא חקלאית שיותר בתנאים ובמגבלות שנקבעו בהחלטה לרבות אופי התעסוקה, גדלי מבנים, כמות שימושים מותרים והתייחסות למגבלת הדונמים לתעסוקה לא חקלאית. יראל מדגיש כי "ההחלטה אינה חפה מבעיות, אולם התנועה הקיבוצית בקשר עם הנהלת המינהל על מנת לנסות ולוודא שהרשימה הסופית של השימושים וגודלם יהיו תואמים למצב הקיים והרצוי בקיבוצים".

ומה החליטה מועצת מקרקעי ישראל בקשר להסכם הביניים?
דגן לוי: "המועצה אישרה תיקון (שבחלקו הוא יותר "קלוקל"...) של החלטה זו, הבעייתית מלכתחילה. המועצה החליטה להאריך בשנה את תקופת ההתלבטות עד לסוף שנת 2017, אבל השאירה את הערבויות, התשלומים והסנקציות שהחברים שיקבלו היתרי בניה חשופים להם ואף החמירה את תנאי ההחלטה".
לוי מדגיש, כי בלי קשר להחלטה החדשה, נותר בעינו הערוץ הנוסף לקבלת היתרי בניה לחברים חדשים, והוא קבלת היתרי בניה על בסיס הצהרה של הקיבוץ שלא ערך שיוך - וכי מימון הבניה הוא על ידי הקיבוץ.

עו"ד מיכי דרורי

דגן יראל מוסיף: "יש לזכור, כי בהתאם להחלטת הנהלת רמ"י - חברים ותיקים צריכים לקבל היתרי בניה ללא תנאי בכל החלופות. לצערנו, לא תמיד פקידי הרשות זוכרים זאת".

אז אחרי שהסברתם את ההחלטות - איפה אתם רואים את הקשר בין כל הנושאים?
דגן יראל: כל החלטות הבניה והשיוך מכילות תנאי סף והוא "הסדרת השימושים הלא המוסדרים" ("שימושים חורגים" בסלנג השגוי): לא ניתן להתקדם במימוש החלטות השיוך או להיכנס להסדר הביניים או לקבל היתרי בנייה ללא השלמת מתווה ברור ומחייב להסדרת השימושים הלא מוסדרים; החלטה 611 היא היא ההחלטה שקובעת את אופן ותנאי ההסדרה לשימושי התעסוקה, קרי אותם "שימושים לא מוסדרים".

דגן לוי מוסיף: "ההחלטות רמ"י - אלו שהתקבלו במועצה האחרונה ואחרות - מייצרות תשתית של תנאים ואילוצים מחייבים לקיבוצים העוסקים בסוגיות כבדות המשקל מעולם הבנייה והשיוך, להן השפעה דרמטית על עתיד הקיבוץ וחבריו, כגון: זכויות החבר מול שרידות הקיבוץ ושמירה על צביונו, יתרונותיו, אופיו וכוחו; קליטה וצמיחה דמוגרפית במציאות של ערכי קרקע הולכים ועולים; חובת המגורים בקיבוץ; קבוצות אוכלוסייה שונות בקיבוץ - ותיקים, צעירים, בנים, נקלטים, תושבי ההרחבה; פיתוח מנגנוני התעסוקה לחברי הקיבוץ לרבות יזמות של חברים; זכויות החברים הקיימים מול זכויות ותיקים שהלכו לעולמם ויורשיהם".

מיכי דרורי מדגיש: "כל אלו מחייבים את הקיבוץ לעסוק בנושאים אולי המורכבים, הרגישים והסבוכים ביותר מתוך ראייה רחבה המתיישבת עם תפיסת הקיבוץ את עצמו בהווה ובעתיד".

אז מה אתם ממליצים לקיבוצים לעשות?
דגן יראל: "כולנו סבורים כי ראשית נדרש תהליך למידה ציבורי רחב, עמוק, דמוקרטי

ומשתף של החלופות השונות על משמעותיהן הקיבוציות, הקהילתיות, החברתיות, הכלכליות והמשפטיות, והכל תוך שמירה על קשב רצוף להתפתחויות ולשינויים שעוד יבואו. חשוב לי להבהיר - אנו זמינים בכל עת לרשות הקיבוצים וכלל החברים - במידע, בעצה וגם בניסיון להסדיר הנושאים מול הגורמים החיצוניים הרלוונטיים".

מיכי דרורי מסכם: "חשוב שהחלטות יתקבלו על בסיס תהליך חשיבה מסודר המתחיל מהכרעות ערכיות, ממשיך בקביעת סדרי עדיפות מוסכמים ומסתיים בהחלטות ברורות וברות יישום, והכל בהתייחס לאפשרויות העומדות בפני כל קיבוץ ולמגבלות ולאילוצים החוסמים אותו".

בהצבעה בקלפי ב- 16-17.6.2016 השתתפו 107 מצביעים.
התקבלו לחברות מיכל ישראל דהן ומוטי דהן.
נבחרו 3 חברי מזכירות חדשים: אורנה תל אור, מתן לפידות, צביה רייטר.
לחברי המזכירות החדשים, בהצלחה בתפקידם.

אמיכל ואוסי בשעה טובה הפעילות מוצלחת

אנורית סור וכל המשפחה ברכות חמות להולדת הנכד שלו בן איפון וחלית

אלאנה אנעמה וסיפן וכל המשפחה ברכות חמות להולדת הבן והנכד בן.

אסמאיה אנעמה ואל וכל המשפחה ברכות חמות להולדת הבת והנכדה אלה.

דפי מידע מס. 2 – יולי 2016

ברכות:

**אמסחת מיכל ומוטי דהאן עם קבלתם לחברות בקיבוץ .
לארנה תלאור, צביה רייטר ומתן לפידות – עם הצטרפותכם לחברות
הקיבוץ, נאחז לכם עבודה פורייה ויצילה.**

עלון הקיבוץ – המזכירות נפגשה עם יהודית אפרתי עורכת העלון. בשיחה הועלו הנושאים הבאים:

+ תכנים – הועלה הצורך בגיוון המידע והעדפה של מאמרי החברים על מאמרים של גורמי חוץ.

+ דברי הספד – להקפיד על איזון בכתבות, והעדפה להוצאת חוברות זיכרון ע"י המשפחות עצמן.

+ אזכור הנפטרים – מופיע באתר האינטרנט של הקיבוץ באחריות ארכיון הקיבוץ.

+ חברי מערכת – המזכירות ממליצה על הוספת חברים למערכת העלון.

סיכום – המזכירות מעריכה את עבודתה המסורה ארוכת השנים של יהודית בהפקת עלון הקיבוץ.

בטיחות ובטחון – בתיאום עם וועד האגודה ומו"ז יואב, נעשות הפעולות הבאות:

+ כביש ביה"ס "האלה" – חד סטרי – מצפון לדרום, בימי הלימודים, בין השעות: -07.00-08.30.

+ שער להרחבה – יוצב על הכביש ליד הסובה של ההרחבה, אחרי מגרש החניה לביה"ס צפית.

+ אגרת שמירה – נבדקת האפשרות להטלת אגרת חובה לשמירה על התושבים, ע"פ חוק. **גינן ונוי בשטחי הקיבוץ – וצריכת המים** – להלן הפעולות הנעשות:

+ הפרדת תחזוקת הגינן – לשיפור עבודות הגינן תעשה הפרדה בתחזוקה בין הקיבוץ להרחבה.

+ חיוב צריכת המים – לאחר גמר התקנת שעוני המים במגרשי החברים ובשטחים הציבוריים, ומתוך מגמה להמשיך בהשקיית השטחים הציבוריים ע"י החברים, תעשה מדידת המגרש הפרטי והציבורי והחבר יזוכה בגין השקיית המגרש הציבורי.

ככלל, החברים יזוכו ב"מס התקן" ויחויבו בהתאם לשעון שהותקן בביתם.

גינן השטחים הציבוריים – כביש הברכות והספרייה – עבודות הכביש והמדרכה בעיצומן. בימים הקרובים יחלו עבודות חידוש תשתיות הגינן משני צדי הכביש, וליד בריכת השחיה.

תכנית בנייה חדשה בקיבוץ [תב"ע] – צוות התשתיות עדכן את התוכנית, שעיקריה הם:

+ סימון המגרשים – סומנו 250 מגרשים בתחום שטחי הקיבוץ, כפי שהתב"ע מאפשרת.
+ הוספת המגרשים המבונים – המבנים שיועדו לנקלטים, חלקם נמצאים בתהליכי שיפוץ.
+ אישור התכנית – תובא לאישור ההנהלות ולשיחת הקיבוץ, ולהמשך התהליך בוועדה המחוזית.

+ 50 מגרשים נוספים – [בנוסף ל- 250 מגרשים] – עליהם יעשה תכנון בעתיד, בכדי לחסוך בעלויות.

יעוד מבני ציבור – לאור השינויים בשטח, וצרכי החברים, נבדקים הנושאים הבאים:

+ המועדון לחבר – הרחבתו ע"י שבירת הקיר המפריד בין המשרדים לאולם הגדול.
+ הסילו – העברת הכולבו ופונקציות נוספות, לאחר גמר העברת משרדי התכנון והבניה.

שרותי הדואר – עוברים לאחריות האגודה:

+ רבקה קלנר – פורשת לפנסיה ומסיימת את עבודתה המסורה לאורך שנים, תחסרי לנו....

+ תמוז – תושבת הקיבוץ, מחליפה אותה, נאחז לה הצלחה והתמדה.

+ נהלי עבודה – ימים, ושעות העבודה, יפורסמו ע"י מזכירות האגודה.

שרותי האגודה לתושבים ולחברים – אשפה, תברואה, מים בשטחי הנוי הציבוריים, נוי בשטחים ציבוריים ועוד, יש להפנות למזכירות האגודה, לאפרת וזאב, היושבים במשרדים במועדון לחבר.

בדיקת המבנה הארגוני – [קהילה-עסקים] – אנו עוסקים באיתור מועמד/ת מתאים

לקידום המהלך, ולהכנת דף עמדה לדיון בהנהלות ובשיחת הקיבוץ.

התקנת דודי שמש - זיכוי במס תקן - החל מאמצע אפריל, כולל מאי, חברים שהותקנו בדירותיהם דודים ונותקו מדוד הקיטור, זוכו בתקציבם בחלק היחסי של החודש ממועד הניתוק. הזיכוי לחודש למשפחה הוא 100 ₪ ליחיד 50 ₪. זהו להפעם, שולה ושלומי.